

Butik

← MÆRKESAGER

STATSBORGERSKAB – DYBDE OVER BREDDER

VI VIL

Et loft over danske statsborgerskaber. Dansk Folkeparti vil begrænse antallet af statsborgerskaber.

En personlig samtale til de mest velegnede ansøgere. Vi ønsker en sagsbehandling baseret på samtaler.

Butik

Ansøgere bærer selv udgifterne. Danskerne skal ikke betale for udlændinges ønske om statsborgerskab.

Mikkel Bjørn

FOLKETINGSMEDLEM

Mød Mikkel

“Ingen udlænding kan få indfødsret uden ved lov”

Sådan har der stået i grundloven siden 1849, og ovenstående betyder, at alene det danske folketing kan give udlændinge dansk statsborgerskab.

Den danske indfødsretslovgivning stammer helt tilbage fra 1776 og blev udarbejdet af statsmanden, teologen og historikeren Ove Høegh-Guldberg.

Han formulerede dengang, at formålet med indfødsretslovgivningen var forsvaret for »landets børn«. Altså forsvaret for de særlige privilegier, der tilhørte mennesker, der kunne siges at være produkter af Danmark.

“Landets børn skal nyde landets brød. “, **Ove Høegh-Guldberg.**

Dette var lovens ord og Guldbergs sigte.

Ved overgangen fra enevælde til demokrati blev kompetencen til at tildele indfødsret til udlændinge overført fra kongen til lovgivningsmagten.

Lovgivningsmagtens arvtager til Guldberg er selveste Grundtvig, der som den første formand for Folketingets indfødsretsudvalg i 1850 udtaler:

“Fødsretten udspringer af folkets ejendomsret og arveret til sit fædrene land, som det kan være en gyldig grund til at skænke enkelte udlændinge del i, men aldrig bør gøre det uden hensyn til

Butik

nøjagtighed var selve kernen i tildelingen af indfødsret. Statsborgerskab skal alene være noget man ekstraordinært kan erhverve, hvis Folketinget – folkets repræsentanter – finder en sådan erkendtlighed fordelagtig for Danmark.

Statsborgerskabet er med andre ord en investering på vegne af det danske folk, der kan tildeles udvalgte individer i forventning om, at dette vil være til gavn for Danmark nu som i fremtiden.

Vi er i Dansk Folkeparti bekymrede over, at Folketinget tilsyneladende ikke har en sådan formodning, når der gang på gang tildeles statsborgerskaber.

I Dansk Folkeparti mener vi, i tråd med Grundtvig, ikke at man bør tildele statsborgerskaber til mennesker uden en kraftig og velbegrundet formodning om disse menneskers absolutte loyalitet og gavn for Danmark.

Oprindeligt var undtagelsesbestemmelsen i grundlovens § 44 indskrevet med henblik på at kunne meddele indfødsret til mennesker, der på alle måder var at betragte som danske, heriblandt primært det danske mindretal i hertugdømmerne Lauenborg og Slesvig-Holsten.

Efter omhyggelige og samvittighedsfulde granskninger og individuelle begrundelser fik 10 mennesker statsborgerskab på det første lovforslag i 1850. Dette står i skærende kontrast til nutidens praksis, hvor dette tal er tusindvis af pct. højere.

Ved behandlingen af det andet lovforslag om indfødsrets meddelelse, blev der foretaget en individuel afstemning om hver enkelt ansøger. En praksis, man desværre siden har fraveget.

Derfor har Dansk Folkeparti historisk stemt nej

I dag er der hverken omhu eller samvittighedsfuldhed i tildelingen af indfødsret.

Tusindvis af fremmede mennesker tildeles hvert år statsborgerskab. Uden individuelt kendskab, uden individuelle begrundelser – og med store utilsigtede konsekvenser til følge. Folketinget forelægges og vedtager mange tusind navne, som vi ikke har den ringeste mulighed for at kende og kontrollere. Et utvetydigt brud med grundlovens ånd og mening.

Nogle fortjener et statsborgerskab. Mange får det, selvom de på ingen måde har gjort sig fortjent til det. Mennesker, hvoraf en del er fremmede for dansk sprog, kultur og historie.

Mange skal på grund af diverse internationale konventioner slet ikke leve op til de almindelige betingelser, når det kommer til sprogkundskaber, bestået indfødsretsprøve, selvforsørgelseskrav og kriminalitet.

Ukendelighed af fremmede navne og mennesker, vi ikke kender, ikke kontrollerer – og derfor kan vi heller ikke sige et samvittighedsfuldt ja eller nej til

Butik

Hvordan bør vi anskue indfødsretten?

Behandlingen af ansøgninger om statsborgerskab er på mange måder Danmarks vigtigste politiske ansvarsområde. Statsborgerskab giver adgang til utallige privilegier. Modtagere bliver inviteret fuldt og helt ind i familien – tildelt stemmeret, fuld adgang til sociale ydelser og diplomatisk beskyttelsesret i udlandet.

Disse mennesker bliver fremadrettet betragtet som danskere. Som en del af folket – som en af vores – og dermed også vores ansvar. Derfor er det af så stor betydning, at vi forvalter dette ansvar med den nødvendige omhyggelighed. Man kan med andre ord sige, at behandlingen af indfødsretssager er Danmarks inderste og sidste forsvarslinje. Her væves Danmarks skæbne. Her skrives vores testamente.

Vi må sikre os, at nye statsborgere viderefører vores fælles sprog, traditioner, historie og kultur til de kommende generationer. Vi må ligeledes sikre, at personer, der tildeles statsborgerskab, bidrager positivt til det danske samfund, så Danmark kan opretholde en høj levestandard og et harmonisk samfund – også i fremtiden.

Hvert år behandler folketinget ca. tre lovforslag, der tildeler statsborgerskaber til udlændinge her i Danmark. Tre lovforslag med hver et utal – ofte over tusind – navne på mennesker, som et flertal i Folketinget vælger at tildele statsborgerskab.

Mennesker som vi vælger at invitere fuldt og helt ind i familien – tildele stemmeret, fuld adgang til sociale ydelser og diplomatisk beskyttelsesret i udlandet. Disse mennesker bliver fremadrettet betragtet som danskere. Som en del af folket – som en af vores – og dermed også vores ansvar.

I Dansk Folkeparti kæmper vi for, at statsborgerskaber alene gives til mennesker, der gennem adfærd og initiativ har gjort sig fortjente til det – og hvor vi som Folketing har en berettiget og velbegrundet formodning om, at tildeling af statsborgerskab vil være en god beslutning – ja, man kunne sige en god investering – kulturelt, socialt og økonomisk – for det danske samfund og de danske borgere.

Sådan var det på de første lovforslag om tildeling af statsborgerskaber i 1850. Her var der individuelle begrundelser for hver eneste tildeling.

Om nogle af dem lyder det bl.a:

“Han har stedse udmærket sig ved aktivitet, udholdenhed, tapperhed og god konduite, samt ved enhver lejlighed vist sig som en mand af ære.”

“Han har stedse fortjent det bedste vidnesbyrd for hans forhold i og udenfor tjenesten.”

... til Danmark med de hæderligste anbefalinger fra en højagtet norsk embedsmand og ... vnes derudover som en dygtig videnskabsmand. der ved sine skriftlige arbejder har virket for

Butik

“Han driver for egen regning et værksted for guld- og sølv- samt finere stålarbejder og har fortrinlige vidnesbyrd såvel om sin vandel som sit patriotiske sindelag. “

Udgangspunktet for Folketinget og det daværende indfødsretsudvalg er altså entydigt. Har du gjort en ekstraordinær indsats for at gøre dig fortjent til fuldbyrdig optagelse i den danske familie, kan du belønnes med et statsborgerskab.

En praksis, vi siden har fraveget noget så grusomt. Ja, faktisk vendt fuldstændig på hovedet. Nu hedder det, at hvis du ikke har gjort noget ekstraordinært dårligt, og hvis du ikke direkte har gjort negativ skade på samfundet, har du gjort dig fortjent til et statsborgerskab og alle de utallige privilegier, der følger med.

Nu tildeler vi på enkelte lovforslag statsborgerskab til mere end tusind personer. På et enkelt år flere tusind.

I 2021 fik 7076 udlændinge dansk statsborgerskab. Et uoverskueligt og uansvarligt antal, der gør det fuldstændig umuligt for os at garantere disse udlændinges oprigtige tilknytning til Danmark og det danske folk.

Hvert eneste år giver politikere over en bred kam statsborgerskab til tusindvis af indvandrere, som er rundet af en kultur, hvor kvinder undertrykkes, homoseksuelle betragtes som syge, og hvor jøder og kristne forfølges. Undersøges det på nogen måde, om de personer, som vi tildeler statsborgerskab, deler disse værdier og synspunkter?

Nej.

Nu bunkes tusindvis af mennesker sammen i en enkelt pulje – uden nogen form for individuel behandling eller fornemmelse for disse menneskers værdier, synspunkter, sympatier eller tilknytning til Danmark.

Det udtales i indfødsretsudvalget under behandlingen af det første lovforslag:

“Om man skal give indfødsret til en mand eller ikke, det kan ikke afgøres efter en forud anlagt målestok; det må bedømmes efter, om en mand ved sit særlige forhold i landet og ved den særlige stilling han indtager, gør sig skikket til at indtræde som dansk borger.”

Man kan altså ikke ud fra objektive kriterier anlægge en målestok, efter hvilken der skal gives statsborgerskab. Det er og bliver en individuel og subjektiv vurdering baseret på den enkeltes personlighed, handlinger og relation til Danmark og det danske folk.

Politikerne har gennem mange år givet alt for mange mennesker dansk statsborgerskab, som rigtig burde have haft det.

Butik

her i Danmark i form af et statsborgerskab.

I Dansk Folkeparti er vi dybt bekymrede over denne praksis. Tusindvis af anonyme personer bunkes sammen på et samlet lovforslag – uden mulighed for grundig individuel behandling – og uden mulighed for en åben lovproces.

Statsløse og børn sniges gebyrfrit ind på de enkelte lovforslag uden at opfylde betingelserne, ligesom muligheden for fratagelse begrænses af diverse konventioner – selv ved grov kriminalitet som voldtægter og bandekriminalitet.

Statsborgerskabet er for Dansk Folkeparti ikke blot et stykke papir eller en formalitet. Det er et dyrebart symbol på tilhørsforholdet til vores fælles kulturarv, historie og værdier.

Derfor ønsker vi at beskytte værdien af statsborgerskabet, for at sikre, at de, der bliver en del af vores samfund, også værdsætter og bærer denne arv videre.

Det danske statsborgerskab er en æresbevisning, der bør behandles med respekt og omsorg. Ikke kastes i grams uden omtanke for den værdi, det repræsenterer.

Sådan bør systemet indrettes ifølge DF

Dansk Folkeparti ønsker et fundamentalt anderledes system for tildeling af statsborgerskab. Vi ønsker et system, der belønner ordentlige mennesker, der vil Danmark. Vi vil ikke tildele statsborgerskab til mennesker, der begår kriminalitet eller som ikke deler vores værdier.

De gældende krav, når det kommer til ophold, kriminalitet, selvforsørgelse og beskæftigelse bør udvides, så ingen får statsborgerskab, hvis de er enten kriminelle eller lever på offentlig forsørgelse.

Vi ønsker et system baseret på erfaring. Hvor statsborgerskab gives til mennesker, der efter alle rimelige formodninger ender med at udgøre et positivt bidrag til samfundet og vores nationale fællesskab.

Uden aftalebrud og kaos

På det seneste har vi set grove brud på aftalen for tildeling af statsborgerskab.

Der gives statsborgerskab til mennesker, der ikke er blevet undersøgt tilstrækkeligt for kriminalitet.

Butik

Dokumenter, som burde være nøje arkiveret og opbevaret, forsvinder ud i den blå luft – og vi kan derfor ikke tage statsborgerskabet fra mennesker, der har løjet sig til det.

Statsborgerskab gives til individer, som ikke er i arbejde.

Kvalitet og grundighed er blevet ofret til fordel for kvantitet og hurtighed. Det er en uholdbar situation, som kræver øjeblikkelig handling og forbedring.

Dansk Folkeparti foreslår derfor 9 punkter med henblik på etableringen af et ansvarligt system for tildeling af indfødsret. Med omtanke for Danmark og generationerne både før og efter og selv.

9 punkter, der vil forenkle og forbedre systemet for tildeling af statsborgerskab. Vi vil tage et opgør med den systematiske lemfældighed – og sætte de mennesker foran i køen, der – i modsætning til kriminelle og andre, der ikke har tilpasset sig vores værdier – rent faktisk har gjort en ihærdig indsats for at blive en del af Danmark. Et system, hvor **dybde vejer tungere end bredde**.

9 punkter – for en bedre og mere fair indfødsret

1. Loft over danske statsborgerskaber

Danmark er et dejligt land, fordi Danmark er en familie bestående af danskere.

Det er for Dansk Folkeparti derfor ganske uforståeligt, at vi tildeler tusindvis af mennesker dansk indfødsret hvert år. Det er alt for mange, og det udvander betydningen af det at være dansk.

Ansøgere får ikke en individuel behandling – og vi har derfor ingen fornemmelse for disse menneskers værdier, synspunkter, sympatier eller tilknytning til Danmark og det, der binder danskerne sammen.

Vores fælles sprog, et fælles sæt af værdier, fælles grundsyn, skikke, der er udviklet gennem historien, og en adfærd, nationens borgere føler sig trygge ved.

Mange grove fejl i indfødsretskontorets sagsbehandling har entydigt slået fast, at det danske system slet ikke kan klare så stort et antal ansøgningser. Vi ønsker at stoppe den trykknæse, der

Butik

Dansk Folkeparti foreslår et **årligt loft på 250 personer**. Det vil sikre, at der er de nødvendige ressourcer og den nødvendige omtanke forbundet med behandlingen af ansøgningerne. Det skylder vi danskerne.

2. En personlig samtale til de mest velegnede ansøgere

Dansk Folkeparti ønsker et let og gennemskueligt system, som alle kan forstå.

Sammenholdt med vores loft over statsborgerskaber, ønsker vi et system, hvor **indfødsretskontoret indstiller de 250 mest velegnede ansøgere til en personlig samtale med folkevalgte repræsentanter** i Indfødsretsudvalget.

Fuldstændig som i dag bliver de mest velegnede ansøgere sorteret baseret på ophold, alder, lovlighed, selvforsørgelse, personlig ansøgning, beskæftigelse, dansk kundskaber og kendskab til danske samfundsforhold, dansk kultur og historie.

På baggrund af den efterfølgende **personlige samtale** indstiller Folketinget til, om de pågældende personer bør optages på lovforslag om indfødsrets meddelelse.

På denne måde sikrer vi, at kun de absolut mest egnede ansøgere, der for alvor bærer Danmark i deres hjerter, tildeles dansk statsborgerskab.

Tildeling af dansk statsborgerskab er en investering på vegne af det danske folk og bør derfor ikke tildeles uden en kraftig, dokumenteret og erfaringsbaseret formodning om at tildelingen vil være til gavn for Danmark både socialt, kulturelt og økonomisk. Nu og ud i fremtiden.

Dansk Folkepartis forslag understreger vigtigheden af en dybdegående og individuel evaluering af hver enkelt af de mest kvalificerede ansøgere. Vi er forpligtet til at opretholde et system, der både beskytter og fremmer de værdier, som det danske samfund er bygget på.

3. Statsborgerskab skal ikke arves – men værdsættes

Når en udlænding modtager dansk statsborgerskab og samtidig har **børn, der er under 18 år gamle, får de også automatisk dansk statsborgerskab**. Det gør de uden at leve op til de aftalte krav og uden at være nævnt ét eneste sted.

Dermed efterlades Folketingets medlemmer og Indfødsretsudvalget uden mulighed for at vurdere dem – og uden at vide, hvor mange mennesker, vi tildeler statsborgerskab.

.23 fik en person med hele **elleve børn** statsborgerskab.

Butik

Børn, såkaldte bipersoner, vil selvfølgelig kunne søge på lige vilkår med forældrene, hvis de lever op til de aftalte krav. Dansk Folkeparti ønsker af principielle årsager åbenhed i lovgivningen. Vi mener derfor også, at det er en uskik og i virkeligheden ganske udansk at tildele indfødsret til personer, der ikke selv har gjort sig fortjent til det, ligesom det er en uskik, at der ikke er fuld åbenhed omkring disse tildelinger.

Vi kan desværre konstatere, at meget kriminalitet udøves af mennesker, der har fået dansk statsborgerskab gennem deres forældres ansøgning – og vi kan derfor ikke efterfølgende udvise dem til deres hjemlande.

Dette er en grundlæggende uholdbar praksis, som vi ønsker at gøre op med.

Børn af personer født med dansk statsborgerskab vil fortsat arve dansk statsborgerskab, sådan som det er tilfældet i dag.

4. Ingen kriminelle og lettere fratagelse

Dansk indfødsret skal kunne **frakendes, hvis det viser sig, at den er opnået på falske præmisser**. Dette gælder i tilfælde, hvor en person har løjet eller udeladt afgørende oplysninger under ansøgningsprocessen, såsom tidligere kriminalitet.

Ligeledes bør det føre til fratagelse af indfødsretten, hvis en person begår kriminalitet efter at have opnået dansk statsborgerskab. Dette er et alvorligt brud på den tillid, man er blevet udvist. Man bør ved modtagelse af dansk statsborgerskab underskrive en kontrakt, der forpligter på lovlighed – og som kan understøtte en frakendelse i tilfælde af kriminalitet.

Statsborgerskab er et privilegium, der kræver respekt for og overholdelse af Danmarks love. Konsekvenserne bør være klare og umisforståelige.

Det gælder også selvom frakendelsen resulterer i statsløshed for den pågældende person.

Børn, der har opnået dansk statsborgerskab sammen med deres forældre under falske forudsætninger, skal ligeledes kunne miste deres indfødsret.

Frakendelse af statsborgerskab er ikke kun et spørgsmål om retfærdighed, men også om national sikkerhed. Personer, der opnår statsborgerskab gennem bedrageri eller senere begår alvorlige forbrydelser, kan udgøre en risiko for landets sikkerhed og samfundsmæssige harmoni.

Derfor er det afgørende, at der er strenge, men retfærdige mekanismer på plads for at tackle sådanne situationer.

Forbryder du dig mod vores tillidserklæring, mister du dit statsborgerskab.

Butik**stemme i forbindelse med indfødsretssager.**

Ved at inddrage dem, der bor og lever sammen med ansøgerne til indfødsret, kan vi få et mere retvisende billede af potentielt kommende statsborgere.

Giver vi lokalsamfundet mulighed for at udtale sig om ansøgernes personlige kvaliteter, kommer vi således tættere på den klare intention og tidligere praksis som herskede, da man gav dansksindede slesvigere mulighed for at opnå dansk indfødsret i den moderne danske stat.

Vi ønsker et mere nuanceret billede af, hvordan ansøgerne allerede er en del af det danske samfund, og hvilken rolle de kan spille i fremtiden.

Vi vil derfor fremme en praksis, hvor lokalsamfundet via kommunalbestyrelsen vil kunne komme med en udtalelse til indfødsretsudvalget, som udvalget vil kunne bruge i deres vurdering af den enkelte ansøger.

Udtalelsen vil ikke være obligatorisk – men en mulighed, som kan understøtte en potentiel ansøgning om indfødsret.

Denne praksis vil give os indsigt i ansøgernes integration i lokalsamfundet, deres deltagelse i lokale aktiviteter og deres forståelse for og engagement i danske værdier og kultur.

Lokalsamfundet vil naturligvis også kunne komme med udtalelser, der indstiller indfødsretsudvalget til **ikke** at optage en specifik ansøger.

Statsborgerskab skal gerne være udtryk for en oprigtig integration – både nationalt og lokalt.

6. Ansøgere bør bære den reelle udgift til sagsbehandling

Dansk Folkeparti mener ikke, at danske skatteydere skal betale for, at mange udlændinge hvert år ønsker dansk statsborgerskab. Det gør danskerne i dag, da udgifterne til ansøgningen ikke svarer til de faktiske udgifter i sagsbehandlingen.

Det anslås, at en ansøgning koster cirka 10.000,- at behandle, men gebyret for behandling af en ansøgning er på 4.000,-.

Ligeledes betaler børn (under 18) af ansøgere intet gebyr, selvom de modtager statsborgerskab sammen med deres forældre.

Dansk Folkeparti foreslår at ændre gebyret til de faktiske udgifter, ligesom vi foreslår, at der indtræffer en karenperiode på fire år efter afslag, hvor vedkommende ikke kan genansøge.

Løber udløbet af karenperioden betaler der på ny et gebyr for at ansøge

Butik

ikke, hvis man ovenikøbet får afslag ad flere omgange, fordi man ikke lever op til de aftalte krav.

Med flere tusinde statsborgerskaber hvert eneste år bliver det til mange millioner kroner, som danske skatteydere betaler for udlændinges ønske om dansk statsborgerskab.

I Dansk Folkeparti finder vi det helt rimeligt, at man naturligvis betaler regningen selv, hvis man ønsker et dansk statsborgerskab.

7. Ét lovforslag om året og individuel lovbehandling

For at ansøgere og kandidater til et dansk statsborgerskab kan behandles individuelt, er det nødvendigt at lave individuelle lovforslag for hver enkelt ansøger.

Således kan de enkelte folketingsmedlemmer stemme ud fra deres samvittighed – og med udgangspunkt i den enkelte ansøgers individuelle kvaliteter og forhold. Det mener vi er både mest rimeligt og mest gennemsigtigt.

Dansk Folkeparti mener, at det er den model, som er i bedst overensstemmelse med grundlovens ånd.

Behandlingen af indfødsretssager bør foregå én gang årligt, hvor **Folketingets medlemmer kan debattere på livet løs om de enkelte ansøgere.**

Sådan gjorde man, da man behandlede den 2. lov om indfødsrets meddelelse i Folketinget. Her var der individuel afstemning om hver enkelt ansøger – ligesom der var individuelle begrundelser oplistet på lovforslaget.

Den model ønsker vi i Dansk Folkeparti genindført.

Dette vil også i højere grad gøre de enkelte medlemmer af Folketinget ansvarlige for de personer, der stemmes igennem til dansk indfødsret.

I dag kan kriminelle udlændinge dømt for voldtægt, drab eller bandekriminalitet optages på lovforslag om indfødsrets meddelelse.

Men ingen lovgivere påtager sig ansvaret, når selvsamme personer sidenhen begår kriminalitet – **også efter de har modtaget dansk statsborgerskab.**

8. Konventioner – kun Folketinget kan give indfødsret

Danmark har underskrevet en række konventioner, der bryder med grundloven – og tvinger os til at vælge vores indfødsretslovgivning på en bestemt måde.

Butik

Statsborgerretskonventionen gør det umuligt for os at tage statsborgerskabet fra dybt kriminelle mennesker, selvom de har fået statsborgerskab på et løfte om lovlighed.

I Dansk Folkeparti ønsker vi at overholde grundloven. Grundlovens paragraf 44, som siger, at »ingen udlænding kan få indfødsret uden ved lov.«

Med andre ord: Alene Folketinget kan tildele fremmede indfødsret. Det såkaldt internationale samfund kan ikke. Alle konventioner, der sætter grundloven ud af kraft, ved at diktere politik for tildeling eller fratagelse af statsborgerskab i Danmark, bør derfor opsiges eller i bedste fald ignoreres.

Skulle vi tildele statsborgerskab til mennesker, der ikke har dokumenteret at kunne tale dansk, som ikke har bestået den krævede indfødsretsprøve, som ikke har ren straffeattest?

Skulle vi i det danske Folketing meddele dem dansk indfødsret, fordi en FN-konvention vil tvinge os til det?

Svaret er nej. I Dansk Folkeparti sætter vi loven højt. Vi vil derfor **udtræde af både statsløse- og statsborgerretskonventionen**, så det igen er det danske Folketing, der dikterer rammerne for dansk statsborgerskab.

9. Kommende statsborgere skal i værnepligt

I Danmarks historie og samfundsudvikling spiller militærtjeneste og værnepligt en central rolle, ikke blot i som forsvaret af nationen, men også som et fundament for vores tilknytning til landet.

Det er derfor, det fremgår af grundloven som et krav. Hvorfor skulle nationen, staten og demokratiet dog give borgeren rettigheder, hvis ikke der fulgte pligter med? Derfor bør **aftjening af værnepligt være en forudsætning for at opnå dansk statsborgerskab.**

Værnepligten er mere end blot en militær forpligtelse; den er en indvielse i danske traditioner, værdier og historie. Gennem militærtjeneste lærer individet at sætte fællesskabets behov over egne – en dyd, som er dybt forankret i dansk kultur og samfundsliv. Dette styrker forståelsen og respekten for Danmark, dets love og den måde, samfundet er struktureret på. Dermed kan det heller ikke blive tydeligere, at **statsborgerskab i Danmark er en gensidig aftale, hvor rettigheder følger ansvar.**

Butik

En særlig værdifuld egenskab for borgere, der søger at blive en del af det danske folk og fællesskab.

Alle borgere skal derfor til session og aftjene en eller anden form for tjeneste, hvad end militær eller civil, inden de kan søge om statsborgerskab. Loven giver allerede mulighed for en forskelligartet og tilpasset tjeneste.

Tilmeld dig Mortens nyhedsbrev

Få seneste nyt om Dansk Folkeparti og den politiske verden ved at tilmelde dig Mortens Nyhedsbrev.

Fornavn

Efternavn

E-mail

Jeg giver samtykke til, at Dansk Folkeparti må sende mig Mortens Nyhedsbrev.

Jeg har læst Dansk Folkepartis [privatlivspolitik](#)

Tilmeld nyhedsbrev